

**Vijftig jaar achter de kraam is wel een bloemetje waard.
(Foto Martin Dekker)**

Vijftig jaar op de markt. Niet zo oud als de weekmarkt in Sliedrecht is. Die was er al in 1919. Zou 't vijftig jaar in ons dorp geweest zijn? Dan zouden ze de tijd van de markt op het Dr. Langeveldplein nog hebben meegemaakt. De plek waar ooit de eerste markt werd gehouden. Markt in de Jacob Catsstraat zeker wel en uiteindelijk het Burgemeester Winklerplein. Hoeveel 'Brijhappers' zullen ze aan de kraam gehad hebben ?

Klaaine leukighaidjies op 'n glimlachdag

Eêst eefies wà recht zette over dà stuksie van vleede week dà gong over d'n ellefde van d'n ellefde. Dat was NIE geschreve deur Bas Lissenburg. Aalsnog aalle lof voor 'Gert'. Die woensdag was voor mijn vedder echt een 'glimlachdag'. Dan beure d'r wat onverwachte dingchies waer ie om mò lache. Op de mart wier getrakteerd omdat 'r 'n fêêsie was vanwege Ria van de neutekraem en Jan van de petatwaoge. 50 jaer staon die al op de mart! Dat is me toch wat! Nou, die lekkere happies

gonge d'r goed in. Gefielesteerd aallebaai en bedankt voor de lekkere traktaosies! Smulle!

Zôôdoende kwam 'k met een mond vol bij de kaeskraem en kon nie êêns m'n bestelling doen. De kaesboer wis toch wel dà 'k om gaaitekaes kwam en vertelde dà z'n trouwpak nog aaltijd paste en dat 't niks gaf dat ie aamel van die happies at. Aandere klante hadde ok nog een paor opmaarekinge waerdeur 't echt 'n gezelligen boel wier. Inêêns gleeë m'n twêê plestieke zaksies, met appels en druive, weg van dat smalle randjie van de kaeskar. We schote aamel in de lach, want de helleft was verdwene achter de flap onder de waoge. "Oh, drie appels weg en 't wazze nog wel Coxe, Cox Orange Pippin!" Inêêns voelde ik twêê hande op m'n schoere. "Wacht mor, mevrouw, ik pak ze wel eve!" Meneer Rinus van de fietsspulle tegenover de kaesboer, dook onder de flap. Niks te zien. De appels wazze hêêmel weggerold en hij mos omlôôpe naer achtere. Appels gered. D'r was êêne gewonde appel bij, volleges hum. Lache.

Deur naer de bibeletheek. Daer zie me Linda's, een oud-leerling. Leuk staon praote. Ze vertelt dà ze deuze stuksies in de krant aaltijd leest. Eve laeter treffe we heur weer bij 't otomaotische apperaot dat de gelêênde boeke registreert. We praote vedder trewijl Besjaon z'n staopel boeke regelt. Dan ben ik aan de beurt. Hee, hij doet 't niet. Passie verkeerd? Aandersom dan. Nee hoor, niks. Besjaon perbeert 't nog is. Nêênt. Hoe kan dat nou? Eve over m'n mouw vrijve, dat hellep soms. Nò niks. Nog êêne keer perbere dan. Hee, kijk is! Opgelost. 'k Stao daer nie te ottere mè m'n biebpasie, mor mè m'n meseumjaerkaortpasie! Linda lacht mee: "U vertelde toch net dat alles nog zô goed gaot?" Lache.

Weer thuis geniet 'k van ons tuintjie. Dà bôômpie mè gele sierappeltjies draog wel aareg veul vruchies dut jaer. De hertensiao's staon nog te pronke. De fuchsiao's, graoniums en begoniao's hebbe nog bloeme en d'r staon nog vijf roze te

danse in de wind. In november! Wat 'n heerlijken dag! We wisse nò nie wat `r twêê daege laeter in Perijs zou beure ...

Korsjonnao